

ВРЕМЕ

НЕЗАВИСИМЪ ЕЖЕДНЕЗЕНЪ РЕЧЕРЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Обявления: по 150 кв. см., прес-
тавки 1 левъ на думо.
Телефонъ № 121 печатница

Урежда
Редакционенъ комитетъ
Редакторъ:
Кирилъ Добревъ.

Абонаменти: за годи а 250 л., за
6 м-ца 125 л. и 3 м-ца 70 л.
Администрация Бдинска, 15

Кино Паласъ

Днесъ тържественъ кино-концертенъ спектакль ПОСЛЕДНЯТА ЛЮБОВЪ НА ШУБЕРТА

трагични и вдъхновени страници изъ живота на гениалнитъ
композитори Шубертъ, Паганини и Бетховенъ.
Въ музикалната частъ взематъ участие виенскитъ оперни ар-
тисти **Ани Конечни, Оскаръ Ноли и Фр. Брунеръ.**
Смесенъ хоръ, голѣмъ оркестръ. Начало 8 1/2 ч. веч.

57

Пропуснати моменти.

Въ тия мжжителни дни за българ-
ския народъ, почваме издването на на-
шия вестникъ „ВРЕМЕ“, който съзна-
ваме напълно тежкитъ задачи, които
ни предстоятъ.

Ние знаемъ, че много пречки и труд-
ности ще трѣбва да преодолеемъ, за
да успѣе дѣлото ни, но винаги бодри и
безъ страхъ ние ще вървимъ напредъ и
все напредъ къмъ доброто, истината и
благоденствието.

„ВРЕМЕ“ ще ратува съ съвестъ и
съ всички сили за тържеството на ве-
ковнитъ копнежи на човѣчеството:

Свобода Правда Човѣщина Просвета

„ВРЕМЕ“ ще бѣде безпристрастенъ
наблюдателъ на обществениятъ движе-
ния и борби и ще отбележава култур-
нитъ и стопански прояви у насъ и въ
чужбина. Винаги независимъ „Време“
ще служи съ вѣра и преданостъ на Бъл-
гария и на нейното свѣтло бѣдѣще.

„ВРЕМЕ“ ще положи особени уси-
лия и старания за преуспѣването на
нашия градъ, който отъ день въ день
жанемога и запада.

„ВРЕМЕ“ има следнитъ сътрудници:
Д-ръ Асенъ Златаровъ, Димитър Шиш-
мановъ, Георги Райчевъ, Я. Н. Вълча-
новъ, Михаилъ Кременъ, Теодоръ Трая-
новъ, Борисъ Сакъзовъ, Василъ Став-
ревъ, Печо Господиновъ, Добри Неми-
ровъ, Ем. п. Димитровъ, Д-ръ Я. Ар-
naudовъ, Д-ръ Сп. Ганевъ, Д-ръ Н. Ка-
менаровъ, Д-ръ Иванъ Сакъзовъ, Све-
тославъ Грековъ, Хр. Д. Бръзичовъ, Вл.
Русалиевъ, Н. Никитовъ, Г. Славяновъ,
П. Керемидчиевъ, П. Миханловъ, Тих.
Павловъ, Ив. Т. Карановска, Ив. Ст.
Андрейчикъ, Александръ Дивговъ, Ден-
чо Марчевски, Иванъ Камбуровъ, Па-
велъ Димитровъ, Добринъ Василевъ,
Николай Дончевъ, Димитър Бабевъ-Ем.
Мутафовъ, Б. Вакъчиевъ, Н. Найдено-
въ, Николай Теодоровъ, П. К. Чин-
ковъ и др. и др.

в. „ВРЕМЕ“

Въ желанието си да изпълняваме
най-лоялно всички наложени намъ за-
дѣлжения съ Ньойнския и др. дого-
вори, ние правимъ все по-голѣми и
по-голѣми жертви, безъ огледъ дали
тѣ ще допринесатъ нѣщо за облекче-
ние тежката участъ на българското
племе. До като другитъ победени на-
роди считатъ, че всѣко възможно и
мирно отклонение отъ опредѣленията
на наложенихъ имъ договори е отъ
несъмнена полза за тѣхъ, ние българ-
цитъ, напротивъ, намираме, че въ без-
условното изпълнение на всички намъ
наложени задѣлжения лежи нашето
спасение и спокойствие. И върни на
тия схващания, ние постоянно се хва-
лимъ предъ чужбина, че сме послуш-
ни изпълнители на волята на победи-
телитъ, плащаме всичко, каквото ни
поискатъ, въпреки че нашитъ усилия
въ това отношение съсипватъ народ-
ното ни стопанство.

Мислимъ ли сериозно ние, че съ
подобна робска послушностъ ще мо-
жемъ нѣкога да смекинемъ коравото
сърдце на чужденцитъ? Оплаквайки
се, че репарационнитъ задѣлжения ни
много тежатъ, но същевременно заявя-
вайки отъ официални и официозни
мѣста, че реколтата ни е отлична, че
държавния бюджетъ ще бѣде урав-
новесенъ, че „въ страната се нами-
ратъ продукти за нѣколко милиарди
лева“. (Свободна Речъ, брой 508 отъ
7 тог) не съзнаваме ли, че по-
стѣпваме крайно нетактично и че са-
ми се опровергаваемъ и убиваме всич-
ки наши доводи за облекчение отъ
непоиснитъ наложени намъ тяжести
и задѣлжения?

Далечъ е отъ менъ мисълта, че ние
трѣбва днесъ да дигнемъ оржие, сре-
щу потиснитъ; подобна мисль е без-
умие и тя е крайно пакостна днесъ
за България. Но ние трѣбва да бдимъ
и използваме всѣки благоприятенъ
моментъ, който би ни далъ възмож-
ностъ съ мирни и оправдани средства
да се освобождаваме постепенно отъ

тежестта, която ни притиска къмъ
земята.

Единъ пътъ за винаги трѣбва да
разберемъ, че нашето спасение ще се
наложи само отъ събитията, значи въ
насъ трѣбва да лежатъ дарования и
умение да създадемъ и използваме
правилно и безъ сътресения тия съби-
тия необходими за да се спасимъ.

Презъ току що преживенитъ съби-
тия, предизвикани явно отъ гърцитъ,
ние пропуснахме най-удобни моменти
за да си възвърнемъ наборната вой-
ска. Когато гърцитъ насилыха нашата
граница и съ това потѣпкаха клаузи-
та на мирнитъ договори и нарушиха
най-безсрамно устава на Обществото
на народитъ, кой би могълъ да ни
обвини въ нарушение на договоритъ,
ако ние повикахме наборни новобран-
ци въ казармата? Когато една Гър-
ция удря плесница на всички народи,
членове на Обществото на народитъ,
ние ние, които сме сѣщо членъ на
това общество, ще оставимъ единъ
необузданъ, но въоръженъ до зѣби
народъ да ни тормози и избива, само
зашто сме обезоружени и беззащитни?

Тукъ вече не се касае за „право“,
което е потѣпкано днесъ отъ силата,
но за самосъхранение и човѣшко до-
стоинство и никой народъ не би ни
унирилъ, ако бѣхме взели реални
мѣрки за да се защитимъ.

Ако имаме сила, Гърция не би по-
сѣла да влѣзе въ наша земя, зашто-
то интъ ние бихме я принудили да
респектира насъ а следователно и
другитъ народи отъ обществото.

Нашитъ погранични области сѣ опу-
стошени и нашитъ сънародници тамъ
сѣ ограбени. Тия наши нещастни съ-
народници иматъ нужда отъ подкрепа
зашто сѣ безъ подслонъ, безъ храна,
безъ добитѣкъ, безъ топливо. А зима
иде. Ние трѣбва да преустановимъ
временно плащането на репарации
зашто трѣбва да възстановимъ раз-
рушенитъ си области, да помогнемъ
на стотици хиляди бежанци, да об-
лекчимъ и положението на българ-

скитъ данъкоплатѣцъ, който изне-
могва.

Ние трѣбва да си възстановимъ на-
борната войска. Доброволческата си-
стема не е за насъ, нѣ само защото
е скѣпа и не е по силитъ ни, но още
и защото, че тя улеснява и поощрява
нашитъ съседи да нападатъ покрай-
нинитъ ни, да ни тормозятъ и съ това
да безпокоятъ цѣлия миренъ свѣтъ.

Нашитъ грижи трѣбва да бждатъ
погълнати днесъ изцѣло отъ нашитъ
собствени нужди. Не може да плаща
репарации и да поддържа добровол-
ческа войска държавна, чинто граж-
дани сѣ обречени на лишения и стра-
дания, изгонени отъ своитъ родни ог-
нища, безъ подслонъ и безъ възмож-
ностъ за прехрана. Трѣбва изпрво
да се създадатъ условия за спокойна
и творческа работа и после да се из-
пълняватъ задѣлжения а най-вече трѣб-
ва да станемъ съзнателни, да зарабо-
тимъ най-сетне за насъ за нашето
бѣдѣще.

Кирилъ Добревъ.

Борбата съ рака

Докторъ Хастингъ-Гилфордъ, е
държалъ рефератъ върху произхода,
сжщността и лекуването на рака. Спо-
редъ него въ последнитъ години чис-
лото на болнитъ отъ ракъ се е уве-
личило и то главно при заболѣвания
на храносмилателитъ и възпроизводи-
телни органи на човѣшкото тѣло. Осо-
бено силно е увеличението на болни-
тъ отъ ракъ у женитъ, което обстоя-
телство се дължи на предпазването
отъ бременностъ, на нераждането и на
късното встъпване въ бракъ.

Другъ професоръ отъ Ливерпулския
университетъ Блайръ-Белъ е държалъ
сказка върху лекуването на рака съ
инжекции отъ олово. Той привелъ
случая съ една жена, която въ про-
дължение на 5 години страдала отъ
ракъ, считана била неизлечима, но оз-
дравяла напълно следъ инжектиране-
то ѝ съ олово и родила следъ това
два здрави деца. Маса случаи на оз-
дравяване отъ ракъ чрезъ оловни ин-
жекции сѣ набелязани вече въ меди-
цината.

Димитъръ Шишмановъ.

Фернандъ Вандеремъ.

У насъ мнозина биха го нарекли:
„хроникьоръ“, или, може би, по-презри-
телно: „фейлетонистъ“. Зашто той не
е написалъ нито една обширна сту-
дия върху нѣкой никому неинтересенъ
поетъ, нито е казалъ авторитетно
мнението си за нѣкоя отдавна устано-
вена литературна истина. Неговата за-
дача и амбицията му сѣ по-скромни:
Всѣки втори месецъ той помѣства въ
„R-vue de France“, органъ на умере-
нитъ френски писатели, редица бележ-
ки, подъ името „Les Lettres et la Vie“,
„литературата и животътъ“. И въ тѣхъ
говори за книгитъ, които е челъ на-
последѣкъ. За стихотворни сборки, за
сборници отъ разкази, за романи, кри-
тически трудове, преводи, пжтешествия,
а всичко, що съставя или засѣга из-
дната литература на страната му. За
да изпълни задачата си, той трѣбва
понтѣкога да прочете до 700 книги.
Ова не го мжи, нито го сърди. Той
е проклѣна авторитъ, който не го
оставятъ на мира, както единъ лѣкаръ
е проклѣна болнитъ, въ време на
епидемия. Най-много ще му се случи
да подири дали такава епидемия не е
опасна. Отговорътъ му обикновено е
отрицателенъ. Въ литературната свѣрх-
продукция той съзира не признака на
суетностъ, или неврѣлостъ у писате-
литъ, а кипѣжа на буенъ животъ,
който дири да се изкаже, да се обек-

тивира. И съ радостъ се хвърля въ
тоя кипѣжъ. Съ енергични движения
си пробива пътъ, тукъ се спира кол-
кото да рече два реда, тамъ за малко
повече, а по-горе изведнѣжъ застава
и не може да се откъсне. Явилъ се е
единъ младъ писателъ. Очитъ на Ван-
деремъ свѣтятъ, като очитъ на ла-
комъ ловецъ. Той обрѣща предпаз-
ливо младия писателъ презъ кръста,
кара го да се върти, разглежда го
отъ всички страни, грьдно се вслуш-
ва въ думитъ му. И презъ всичкото
време широко и настрѣчително се ус-
михва. Той не очаква откровения.
Твърде е тънѣкъ и опитенъ и знае,
че всичко вече е било казано и пов-
торено отъ предишнитъ поколения.
Знае сжщо, че младитъ мжно се
отърватъ отъ туй наследство. За-
това, като слуша новия писателъ, само
установява навремени: „сжщото има у
Мюссе, или още у Ронсаръ, ще го
намерите и у Омира. Помните ли?“
А сетне, подкрепя думитъ си съ кра-
тъкъ цитатъ на френски, английски,
латински или старогръцки, и веднага
се вслушва отново въ думитъ на мла-
дия си събеседникъ. Понтѣкога не от-
крива въ тѣхъ нищо ново. Но челото
му не се намръщва и очитъ му не
изпущатъ зевсовски мълнии. Тѣ се
така се усмихватъ. Едва, едва се мър-
ка въ тѣхъ искрица неуловима иро-

ния. Сетне Вандеремъ вежливо се
сбогува. Но тъкмо, можеби, въ тоя
вежливъ поклонъ се чувствува, че при
този събеседникъ не ше се спре ни-
кога вече, че го е разгледалъ, пре-
мѣрилъ и таксувалъ: „литература за
салонъ, или имитация, поза, или спе-
кула“. Сетне Вандеремъ трѣгва на-
татѣкъ, отбива се за мигъ на почивка,
събужда стари спомени, казва, сякашъ
случайно два — три афоризма, чиято
мдростъ проличава едва когато чо-
вѣкъ си ги припомни по-късно, и пакъ
трѣгва да гледа и да дири нови та-
ланти. Каква радостъ, когато ги на-
мира и каква увѣреностъ, когато ги
посочва. Нѣма колебания, нѣма убо-
ворки, нито едно „ако“. Късо и ясно
утвърждение: „помнете ми думата,
този младъ авторъ ще накара скоро
свѣта да заговори за него.“ Безраз-
лично е къмъ каква школа прина-
лежи авторътъ, — стига да има ист-
инска дарба. Може да е асенъ и би-
стъръ, като френскитъ класици, или
тежѣкъ и заплетенъ, като Марселъ
Пру, или почти непонятенъ, като Ара-
гонъ. Вандеремъ вижда искрата въ
него и веднага я раздухва съ атмо-
сферата на симпатията си. Естествено
случатъ се грешки, недовиджания.
Но Вандеремъ не се плаши. Той е
готовъ всѣки мигъ да стори онова,
що французитъ тѣй хубаво наричатъ
„attende honorable“, „почтено пока-
ние“, да признае, че не е съзрѣлъ
искрата, или че е преувеличилъ зна-
чението ѝ. Кой не грѣши? Само пе-
дантитъ, които трѣбва дни да гледатъ

за да видятъ, че тая роза е червена,
а другата жълта, години да чакатъ,
за да се увѣрятъ, че по мнението на
цѣлъ свѣтъ едната роза е била чер-
вена, а другата жълта и още толкова
години да употребятъ, за да дока-
жатъ въ едно капитално счѣтание,
че, безъ съмнение, отдавна увехнали-
тъ рози сѣ били едната червена, а
другата жълта. А Вандеремъ нищо
не мрази тѣй силно, както педантитъ.
Когато говори за тѣхъ, хубавата фла-
мандска усмивка изчезва отъ уснитъ
му. Думитъ ставатъ остри и съскатъ
като бичове. И безжалостно смѣхватъ
маската на педанта, задъ която от-
криватъ едно плахо лице, изкривено отъ
болна амбиция и сковано отъ неизле-
чимо безсилие. Вандеремъ мълчи, из-
вестно време, сетне изведнѣжъ се ус-
михва и като залепя отново маската
върху лицето на жертвата си, казва
съ хумора на парижки гаврошъ: „поп
décidément, предпочитамъ да съмъ
просто есеистъ!“ Ала така става само
ако педантътъ е безопасенъ. Има ли
авторитетъ, Вандеремъ не се успокоя-
ва тѣй лесно. Той рови, кърти, ата-
кува, докато не успѣе да разклати
пиедестала на идола. Обявява кръсто-
носенъ походъ срещу него.

Подобенъ походъ Вандеремъ е по-
делъ отъ две години насамъ противъ
ръководствата по френска литература
и противъ авторитъ имъ, които, почти
всички, и до днесъ поставятъ единъ
Евгренъ Манюелъ или Авгрентъ, (кой
помни тия имена?) по-високо отъ Бод-
(следва 2 стр.)

Днес цѣлния филмъ 2 серии наведнажъ

Содомъ и Гоморъ

Величавата библейска легенда за грѣхътъ и наказанието съ Люси Доренъ.

Едно дневно 3 1/2 часа.

Вечерно 8 часа.

отъ петъкъ най-малкия кино артистъ и най-големъ любимицъ на публиката

Джеки Куганъ въ

БЕЗДОМНИЧЕТО

Изъ цѣль свѣтъ.

Борбата между автомобилните крале.

Неотдавна известния парижки фабрикантъ на автомобили Ситроенъ е наелъ цѣлата Айфелова кула, плащайки единъ грамаденъ наемъ.

Най-високата кула на света ще му служи изключително като мѣсто за неговитѣ реклами. Гигантски електрически лампи, ще образуватъ букви и думи, които ще съставляватъ редици отъ рекламни изречения. Чрезъ тия реклами Парижъ, Франция, па и всеки чужденецъ, който идва въ Парижъ и неминуемо ще види вечерята отъ което и да е мѣсто гигантската кула, трѣбва да се убедятъ че най-добритѣ автомобили сж „Ситроенъ“.

Фордъ не закъснялъ да отговори на тая реклама. Една сутринъ цѣлния Парижъ билъ наводненъ отъ елегантни брошури, раздавани на публиката безплатно. Тѣ били напечатани по поръчка на Фордъ. Тамъ се разправяла следната история: Единъ денъ Ситроенъ получилъ писло, въ което единъ младежъ, току свършилъ основното училище получилъ отъ баща си три франка и половина като награда за добрия успехъ и понеже най-големата негова мечта била да има автомобилъ, питалъ Ситроенъ дали може да купи отъ него автомобилъ за сумата съ която разполага. Ситроенъ желалъ да се пошегува, го поканилъ да дойде и да преговарятъ. Младежа се явилъ, прегледалъ пълния съ автомобилни гаражи и предалъ на фабриката своитѣ 3 1/2 франка. Но следъ като разгледалъ всичко той се обърналъ изведнажъ къмъ Ситроенъ и му казалъ: дайте назадъ паритѣ ми. Азъ се отказвамъ да купя отъ васъ автомобили. Ще купя Фордови автомобили.

На тая брошура Ситроенъ отговорилъ съ сжщо такава въ която се разправяло какъ единъ французинъ поискалъ да продаде своя автомобилъ система „Фордъ“. Понеже никакъв купувачъ не се явилъ, намалилъ цената на 100 франка, но пакъ напразно. Тогава той обявилъ, че автомобилъ му ще принадлежи томува, който на другия денъ се яви точно въ 5 часа предъ него, на площада „Дела Конкордъ“. Въ 4 1/2 часа той отишелъ на уречения площадъ и за голѣма негова изненада тамъ стояли 300 фор-

лера. А Бодлеръ е единъ отъ малкото идоли на Вардерема. И зарадъ него, както зарадъ Верленъ и Маларме, той не се бои да атакува колото и да е. Не намѣриха милостъ у него нито Рене Думикъ нито Лансонъ. Само единъ измежду авторитѣ на ръководства по френска литература го задоволи. Ерио. Да, бившиятъ министъръ-председателъ, който не счита за унижение, край политиката да се сношава съ питомцитѣ на музигѣ. Тая слабостъ у насъ би подбила безвъзвратно политическата му кариера. Въ Франция тя, по странно заблуждение, се счита за качество. И Вандеремъ, въ една отъ своитѣ бележки съ възторгъ говори за нея.

Вандеремъ се бори не само съ педантизъмъ въ литературата. Бори се и съ ония, които безъ да сж литератори, иматъ властъ надъ нея. Съ чиновницитѣ отъ подсекретариата на изящнитѣ изкуства. Той ги намира ограничени, ако не тѣпи, несведущи, ако не пристрастни и отъ дълго време, дето може и когато може, изисква да се създаде едно министерство на литературата въ което да работятъ писатели, а не чиновници. Вандеремъ не счита писателя неспособенъ за работа. Макаръ че е критикъ, за него писателътъ не е врагъ, не е жертва, а другаръ, който трѣбва да се поддържа. Вандеремъ добре знае, че безъ писатели, не би имало критика и че задачата на критиката е съ всички сили да поддържа литературата, като я чисти отъ плевели и неуморно

дови автомобили, въ всѣки единъ седящъ стопанина му, всички чакали она нещастникъ, който ще се яви да вземе автомобила му гратисъ.

Изчезващия островъ.

Тоя нещастенъ островъ е Хелголандъ, германско владение, намиращъ се въ Немското или Северно море, точно срещу устието на Елба. Отъ нѣколко години насамъ тоя островъ постепенно потъва въ морето, като отдѣлни части почва отъ брѣга се срутаватъ отъ време на време въ водата. Неотдавна се е срутила една скала отъ около 3000 кубически метра и откъртената маса е потънала съвършено въ водата. Особено почесити ставатъ срутванията откогато е почнато да се разрушаватъ брѣговитѣ укрепления по силата на Версайския миръ, съ който на Германия не се позволява да има укрепенъ тоя извънредно важенъ въ стратегическо отношение островъ. Всѣко хвърляне на въздуха на укрепленията разрушава силно почвата и грамадни блокове отъ почва и скали, които сж подпочвената основа на острова, потъватъ безвъзвратно въ дѣното на морето. Помогатъ за това разбиратъ се и буритѣ, дъжда, морскитѣ приливи. Тамъ дѣто почвата грози да се срути, първомъ събарятъ находящитѣ се постройки. По тоя начинъ много хора оставатъ безъ подслонъ. До сега сж разрушени почти всички укрепления, подъ надзора на английски инженери. Но съ това заедно е разрушена и една значителна частъ отъ острова. Разрушено е и военното пристанище съ всички негови келове и вънломи, за които сж похарчени толкова много пари и изхабенъ човѣшки трудъ.

Германцитѣ сж замислени сериозно за съдбата на Хелголандъ. Всѣка година изчезва 180—200 квадратни метра почва. Следователно пресметнато е, че острова ще съществува още около 2000 години, ако разбира се не настѣпятъ катастрофални разтърсвания или природни стихии, които да ускорятъ неговата окончателна гибель.

За Шекспира.

Споредъ парижкия литературенъ историкъ Абелъ Льофранъ, който четел лекции въ парижкия „Collège de France“ върху Шекспира и специално за „Хамлетъ“. Той е убеденъ че истинскиятъ авторъ на „Хамлетъ“ и на Ричардъ II е Уилиамъ Станлей, графъ Дерби, видна политическа личностъ въ полива цѣвѣта ѝ. Но тия цѣвѣта не могатъ да растатъ на каменната почва. За това Вандеремъ, освенъ дето лично разкопава и наторява почвата, иска да се създаде и специаленъ институтъ за тая работа, — едно отдѣлно министерство на литературата. Дори въ Франция, идеята му първенъ е била посрещната съ надсмѣшка. Но това не го е смутило. И днесъ вече никой не се отнася леко къмъ плана му. Напротивъ известни преобразования въ подсекретариата на изящнитѣ изкуства сочатъ, че той е възприетъ и начева да се прилага.

Колко нужда има отъ преобразования и нашия рудименталенъ институтъ, който отговаря на френския подсекретариатъ!

Но де е нашия Вандеремъ, за да подеме борбата?

Изъ народната опера.

Въ петъкъ, 20 ноември т. г. въ народната опера въ София се състоя прощалния гастролъ на голѣмата българска оперна певица Мара Фратева — Христова. Дедена бѣ оперета „Тоска“ въ която г-жа Фратева изнесе ролята на самата тоска. Успѣхътъ ѝ бѣ блѣстящъ. Публиката, препълваше салона, обсипа пѣвицата съ цвѣта и възторжено апламира. Въ понеделникъ 23 того г-жа Фратева — Христова замина презъ Милано за Парижъ.

Д. Х.

Четете вестникъ „ВРЕМЕ“.

Англия къмъ 1600 год. родственикъ на унищожената царствующа фамилия Тюдоръ и претендентъ за английския престолъ. Знаейки перипетитѣ по трагичната кончина на първия мжжъ на Мария Стюартъ — Францискъ II (отровенъ), убийството на втория съпругъ на сжщата Мария Стюартъ — Хенри Стюартъ, графъ Дарилей (1567) убитъ при мистериозни обстоятелства) и че Мария Стюартъ се е омъжила четири месеца следъ това за Ботоуелъ, предполагаемия убиецъ, графъ Уилиамъ Станлей Дерби е ималъ всичкото желание да накара обществото да се отвори отъ царствующитѣ убийци, дискредитирайки ги чрезъ едно драматично произведение, за авторъ на което той е поставилъ единъ нему познатъ актьоръ Шекспиръ, използвайки, обаче като рамка на своето творение историческитѣ анекдоти и разкази на Франсоа Дьо Белфоре въ V-я томъ на неговитѣ „Трагически истории“ (1657) преведени отъ скандинавскитѣ легенди „Gesta D. norum“ на историка Саксо Граматикусъ.

Първигъ представлението на „Хамлетъ“ се отнасятъ къмъ 1593/94 год., а първото печатно издание презъ 1603 г.

Мравкитѣ

— атлети въ животинския миръ.

Споредъ най-новитѣ научни изследвания и опити една мравка може да носи тежестъ, да тегли съ себе си предмети, които сж 800 пѣти по-тежки отъ теглото на собственото ѝ тѣло. Такова постижение не се среща у никое друго животно на света и то прави дѣйствително мравката атлетъ въ животинския миръ. Знаено е, че единъ възрастенъ мжжъ който би искалъ да носи сжщата тежестъ, която да отговаря на 800-кратното отъ тежестъта на собственото му тѣло, би трѣбвало да може да носи петдесетъ тона или съ други думи товара на 5 желѣзопѣтни товарни вагони. Това е обаче невъзможно. Никой човѣкъ не е можалъ да направи подобно нещо до сега. Дори и слоноветѣ сж слаби предъ тази удивителна сила на мравката.

Музей на файтони въ Виена.

Виенскитѣ файтонджии, както всички човѣци носятъ гъ себе си съкровено желанието за безсмъртие. Тѣ образували специаленъ акционеренъ комитетъ, който да се погрижи за снабдяването съ средства, нужни за пораздаване паметникъ на почивалитѣ файтонджии. По тоя начинъ произлегла идеята и за единъ музей, въ който нагледно да се вижда развитието на колата, флакѣра, ландото, дрешката, файтона, въ още всички видове екипажи въ тоя голѣмъ градъ отъ нѣколко стотинъ години насамъ. Музеятъ е откритъ въ зимната градина на единъ голѣмъ магазинъ, гдето се продаватъ всѣкакъвъ видъ стоки.

Отъ изложениитѣ екземпляри-екипажи посетителя може нагледно да види и елегантността на ландото отъ „добритѣ стари времена“ въ Виена и простотата на модерната дрешка. Тамъ се намиратъ разнитѣ стари флакѣри, въ които сж се возили бележити личности като императори, царици, кнзеве, министри и други подоби въ тържествени случаи.

Тамъ е сжщо шейната на която се возилъ престолонаследникъ Рудолфъ, както и флакѣра съ който е пренесено тѣлото му, веднага следъ постигналото го нещастие. Тамъ сж сжщо портретитѣ на писателъ известни прочути файтонджии при императорския дворъ. Представени сжщо и картини съ живописнитѣ посли на благородницитѣ стъ старото време, возещи се въ собственитѣ си карети, екипировката на конетѣ при всички по-интересни случаи на надбѣгване въ мналото. Съ право може да се каже че посещавайки тоя прѣвъ по рола сж музей, човѣкъ може да види нагледно единъ голѣмъ изрезъ отъ живота на дунавската столица презъ последнитѣ два века т. е. осемнадесетъ и деветнадесетъ.

Хроника.

„Време“ ще излиза за сега всѣки денъ къмъ 5 часа следъ пладне и ще дава съобщения за всички по-важни събития, които ставатъ въ София и другаде изъ България презъ деня на излизането на вестника ни до 2 часа следъ пладне. Така съобщения, които Дирекцията на Печата издава въ София къмъ 11 1/2 часа преди пладне „Време“ ще прѣдава сжщия денъ следъ обѣдъ. Въобще „Време“ ще прави всички жертви за да подобри все повече и повече съдържанието си и за да оформи най-бърже и добросъвестно своитѣ читатели по всички въпроси и събития, които представляватъ общественъ интересъ.

Въ първо време вестника ни ще излиза въ 2 страници, а въ недѣлния и нѣколко други дни презъ седмицата — въ 4 страници. Нашето горещо желание е, „Време“ да излиза всѣки денъ въ 4 страници, но това зависи изключително отъ подкрепата, която нашитѣ читатели ще благоволятъ да ни укажатъ, като четатъ редовно вестника ни, даватъ му обявления и др.

Молимъ нашитѣ настоятели въ вътрешността на царството да ни съобщатъ при първа възможностъ по колко броя да имъ изпращаме отъ вестника ни.

Въ инспекцията на труда

— Вчера замина за столицата окръжния инспекторъ на труда г. Дюковъ за да присѣдствува на конференцията на окръжнитѣ инспектори, която ще се открие днесъ 25 ноември.

— Пом. инспектора на труда г. Михайловъ, замина по ревизия изъ Провадийска околия.

Изъ пристанището

— Днесъ пристигна французкия параходъ „Луи Фрескье“ (агенция Раделия-Дюбони). Ще разтоварва манифактура, желѣзария и колониалъ.

— Българския параходъ „Фердинандъ“, който вчера поради лошо време не можа да замина, днесъ ще отпътува натовъренъ съ върнени храни.

— Парахода „Пропонтисъ“ (английски флагъ) товари върнени храни.

— Парахода „Ронъ“ (германски флагъ) разтовари 150 тона кожи и пр и товари 250 тона върнени храни.

— Парахода „Moldt of Andros“ (английски флагъ) товари 800 тона кюспе.

— Къмъ края на този месецъ очакватъ се да пристигнатъ съ равни стоки английскитѣ параходи „Лирдъ Хастингсъ“, „Мендъ офъ Псура“ и „Мендъ офъ Атевъ“.

СТУПАНСКИ ВЕСТИ

— Букурещката къща Потесманъ & Рзенбергъ № 2 търси да закупи отъ България коалия и глина.

— г. г. Ладиславъ Селъ и Елемиръ Сасъ редактори на търговски алманахъ въ Будапеща сж пристигнали въ града ни за да събератъ разни сведения отъ с упански характеръ и да се запознаятъ съ економическото положение на България, което ще изложатъ въ предстоящото издание на алманаха си.

Заглавнето на вестника ни е работа на г. Стоянъ Вергевъ.

Концерта на знаменитата оперна пѣвица Констанца Кирова, ще се състои въ петъкъ, 4 декември вечеръ въ театръ Ранковъ.

Моста надъ какала, който свързва града съ преграднието Сест-Сенмесъ въ твърде опасно положение. Навсе частъ по-скорошото му замѣняване съ по-здравъ и модеренъ. Ако нѣ още отпуснати средства за тая, трѣва да се направятъ веднага постъпки предъ и джечото Министерство за се отпуснатъ необходимитѣ средства поне да се иматъ предъ видъ и съставяне на новия бюджетъ.

Българската царска легация в Брюксел, съобщава, че комитетът на международния панаяр в тоя град се е обърнал към нея с апел да се обмислят начините и възможностите за участие на България в панаяра, който ще се открие в градините и адагитата на Секантенена на 7 април идната 1926 год. и ще трае до 21 с. м.

СТАТИСТИКА.

През м. октомври т. г. в Варна е имало:

Раждания:

от мъжки полъ 57
от женски полъ 40
Всичко . . . 97

Умирения:

от мъжки полъ 50
от женски полъ 27
Всичко . . . 77

Женидби: 64

ТУРИЗЪМЪ.

Ю. Т. С. Общото събрание на Варненския клон „Орлови Гръзда“, състояло се на 22 т. м. е избрало новъ управителен съвет: Председател: Иванъ Ц. Хаджиевъ; подпред: Воянъ Асеновъ; секретар: Михаилъ Михайловъ; подсекр.: Петъръ Даверовъ; касиер: Никола Павайотовъ; домакин: г-ца С. Градинарова; контролни комисия: Г. П. Кожухаровъ, Д. Темелковъ и Л. Пенчевъ.

„Орлови Гръзда“ клонът от Ю. Т. С. устройва в Неделя 29 т. м. полудневен излед по крайбрежието на езерото по посока: Страшимирово. Тръгване точно 2 часа след обяд. Сборен пункт: канцеларията на д-то.

На 27, 28, 29 т. м. в гр. Попово, ще се състои туристическа среща между клоновете на Ю. Т. С. в северо-източна България.

Театри, събрания и спектакли.

— Въ Кино-Паласъ днесъ ще се състои първата тържествена киноконцертна вечер. Ще се прожектира „Последната любов на Шуберта“ при участието на оперни артисти, голъмъ смесен хор и оркестър.

— Кино-Ранковъ днесъ ще представи голъмия библейски филмъ „Содомъ и Гоморъ“, дветъ серии наведнажъ съ Люси Доренъ и Михаилъ Варкови.

Гимнастическитъ упражнения на децата.

Тоя въпросъ свързанъ неразривно съ голъмия капиталенъ въпросъ за бъдещето на човечеството и неговото физическо заздравяване и обновление е предметъ на грижливи проучвания въ Франция, гдето особено младото поколение е хилаво и недоразвито.

Неотдавна въ Парижката медицинска академия, члена на сжщото Бюгей е държалъ обстоенъ фератъ и наученъ докладъ върху размеритъ,

които трѣбва да достига физическото възпитание на младежта.

Той е доказалъ, че физическитъ упражнения увеличаватъ обема на дробоветъ, еластичността на гръбначнитъ прешлени гръдниа кошъ, разгъваемостта на дробоветъ, както и изобщо горната частъ на човешкото, особено младежкото тѣло. Въ продължение на едно достатъчно оживено гимнастическо упражнение при усилено вдишване и издишване и общо напрегнато раздвижване на всички яленове, числото на червенитъ тѣла въ кръвта се увеличаватъ. Сжщотъ се увеличава и тежестта на детето и то въ свързка съ достатъчността на храната, състоянието на атмосферната температура, чистотата на въздуха и правилността на известни физиогически функции.

Но за това пъкъ трѣбва да се държи точна сметка за размѣра на физическитъ упражнения, както и за много фактори на хигиената. Всѣка грешка извършена при физическо упражнение, а именно пресилване, претоварване, извънмерно напрежение или преумора сж въ състояние да доведатъ до много лоши последици, до изтощение и телесни повреди, изобщо до пакостъ, много по-голѣми отъ ползата, която умеренитъ упражнения принасятъ за правилното развитие на човешкото тѣло.

Последенъ часъ.

Днешни телефонни и телеграфни съобщения на в. „Време“.

София, 25. Междусъюзническата комисия, която вчера бѣ приета отъ Н. В. Царя, днесъ съ специаленъ влакъ замина за странство изпратена на гарата отъ мръ Калфовъ и дипломатическото тѣло.

София, 25. В. „Свобода“ отъ днешна дата пише за партнатъ следното: При дебатитъ по отговора на тронното слово се очертахъ три течения: правителствено, демократически центъръ и националъ либерали.

Въ правителствения лагеръ единоплашние по отношение на другитъ партии нѣма. Опозицията не е сплотена; но се очертава едно обединение около националъ-либерална партия. Едно особено мѣсто заематъ социалдемократитъ.

Тѣ заявяватъ, че отхвърлятъ всѣкакво споразумѣние съ буржуазнитъ партии. Земледѣлицитъ, макаръ доста разстроени ще подържатъ демократическия центъръ.

София, 25. Вестникъ „Зора“ отъ днешна дата печата една кореспонденция п-ромжко-българскитъ преговори въ която се казва, че преговоритъ между дветъ държави неочаквано сж натъкнали на затруднения отъ финансовъ характеръ. Ромжскитъ ми-

нистръ Вентилъ Братияно представилъ следнатъ искания:

Всѣниятъ дългъ на България 2 милиарда 250 милиона ялтиа франка да бжде раздѣленъ отъ между съюзническата комисия на два дѣла. Първиятъ дългъ вѣзлиза на 550 мил. платими въ единъ срокъ отъ 60 год. начинаючи отъ текущата.

Вториятъ дългъ е 1 милиардъ и 760 милиона. По неговото изплащане ще се вземе решение въ бждише. Г. нъ Братияно иска предварително да се осигури срещу единъ отъ тѣзи два дѣла общестенно по уреждане въпроса за малцинствата и дягането секвестра на имотатъ на българскитъ поданици въ Ромжния.

СОФИЯ, 25. Въ народното събрание ще продължатъ дебатитъ по отговора на тронното слово. Ще говорятъ Професоръ Молловъ и Н. Пждаревъ.

СОФИЯ, 25. Взета е инициативата за създаването на Свободна академия на наукитъ въ София. Наскоро ще бжде устроено и специално тържество по нейното откриване.

СОФИЯ, Въ утрешния брой на в. „Свобода“ ще се печата комюнике за учредителния конгресъ на стамболовистката партия, който се свиква на 27—29 т. м. въ София при следния дневенъ редъ: Изборъ на бюро, приветствия, манифестация, рефератъ по положението на партията, устава, бюджетъ, резолюции и изборъ на управително тѣло.

СОФИЯ, 25. Срещу Гърция е отправенъ новъ протестъ до Обществото на народитъ отъ албанското правителство, съ който то се оплаква, че гръцкото правителство заедно съ гръцкитъ членове въ смѣсената комисия по размѣна на населението се мъчи да изпрати въ Мала-Азия 5000 албанци мохамедани.

СОФИЯ, 25. В. Народъ отъ днешна дата отговаряйки по една забележка на правителствени вестници по разногласията въ соц.-демократическата партия пише: „Разправиитъ по върховетъ на нашата партия ще се завършатъ само съ върховетъ.“

Всички наши мѣстни партийни организации не се занимаватъ съ партийнитъ разпрасии. Днесъ и до този моментъ централниятъ комитетъ продължава да разглежда въпроса съ положението на Казасова въ партията. Не е вѣрно, че Янко Сакжовъ е пледиралъ за едно смегчение положението на Казасова. Сигурно Казасовъ ще бжде изключенъ.

МЮНХЕНЪ, 24. Генералъ Лудендорфъ е написалъ въ Мюнхенския органъ на Хитлеръ дръзка статия противъ председателя на германската република Хинденбургъ.

сто неговия многомесеченъ трудъ за рисуване, нужно е само едно обикновено обръщение на една кривка, постигано въ нѣколко само минути, което било изнамерено вече отъ братята Люмиеръ, той се отчаялъ и разрушилъ своя апаратъ.

Въ всѣки случай неговитъ опити сж били използвани отъ братята Люмиеръ, който презъ 1895 год. въ Парижъ сж демонстрирали първия киноматографъ. Въ сжщото време и Едисонъ е правилъ опити съ единъ апаратъ подобенъ на она на Рейно, но неуспешно.

Тѣхния апаратъ почива на принципа на хронофотографията. Киноматографътъ е единъ превръщащъ се хронофотографически апаратъ, чрезъ който се аписватъ отначало на една кожено-цилеста лента редица отъ положения. Тази лента представлява само негативни образи. Тя била обаче превърната и използвана въ сжщия апаратъ за получаване на нова лента, която вече съдържа позитивни изображения. Цѣлата тая лента следъ това преминава въ тъмната стаячка подъ светлината на единъ проекционенъ фенеръ. Живата сцена се възпроизвежда на екрана. Единъ дискъ разкрива апарата и образа се отразява на екрана. Презъ време на движението апарата се отваря и затваря. Този периодъ на тъмнина обаче е дългъ едвамъ 1/3 частъ отъ секундата и не се забелезва. Наблюдателя остава въ впечатление отъ едно непрекъснато

Букурещъ 26. В. Адвѣрулъ цитира нѣкои пасажитъ отъ заповѣдта на Силистренския управителъ Таско Пучера, въ която се казва: „Всѣки който се бунтува противъ установената властъ ще бжде третиранъ като разбойникъ и ще бжде застрелятъ. Всѣки, който хване въоръженъ комитаджия, ще получи едно възнаграждение отъ 10000 лей“.

По нататъкъ в. Адвѣрулъ пише: „Съ подобни прийоми днесъ не си служатъ дори въ колониятъ на давацитъ. Необходимо е да се взематъ крути мѣрки противъ комитаджиятъ, по заповѣдта на Силистренския управителъ издмивана всичко, което може да се допусне“.

Парижъ, 24. Съобщаватъ отъ Берлинъ. Националистическата група въ Райстага реши окончателно да гласува противъ Локарнския договоръ. Вестницитъ на десницата поддържатъ, че одобренieto на поменатия договоръ трѣбва да стане съ гласуването на 2/3 отъ членоветъ на Райстага и настояватъ всички да гласуватъ противъ договора.

Парижъ, 24. Съобщаватъ отъ Берлинъ. Социалиститъ, които бѣха взели становище да не гласуватъ за Локарнския договоръ, решиха да гласуватъ за него.

По този поводъ видниятъ социалистъ Любе заяви: „Не е възможно обществено благоденствие и напредѣкъ безъ сигурностъ за миръ. Ний не трѣбва по проста тактичностъ да туряме въ опасностъ локарнския договоръ.“

АТИНА, 24. Правителството препрати на анкетната комисия при Обществото на народитъ, находяща се понастоящемъ въ София единъ списъкъ по обещенията отъ последния гръцко-български конфликтъ. Гърция иска 30 милиона драхми за семейството на единъ офицеръ и 15 войници убити и 20 милиона драхми за разноси по лекуването на 32 ранени.

ПАРИЖЪ, 24. Съобщаватъ отъ Дублинъ: Тѣй като конфликтътъ съ Англия се усложни вѣроятна е министерска криза.

Джеки Куганъ Отъ петъкъ въ кино Ранковъ Бездомничето Джеки Куганъ

движение на възпроизведеното действие или събитие.

Презъ 1895 г. Братята Люмиеръ сж открили своя пръвъ киноматографъ. Отъ тогава до днесъ той е еволюиралъ твърде много, усъвършенствуванъ, правейки удивителенъ прогресъ до като достигне до цветното и говорящо кино. Името му сжщо е еволюирало въ една, твърде фамилярна думъ: „Кино“, която подхожда на оная степенъ на любовъ, съ която се посреща отъ публиката на западна Европа киномато.

Днесъ на екрана се възпроизвеждатъ най-хубавитъ произведения на всемирната литература, както и най-значителнитъ събития на свѣтовната история.

Единъ немецъ дори счита сжществуването на кино въ който и да е градъ, на която я да е страна по земното кълбо за пръвъ и най-мѣродавенъ признакъ на култура. Нѣма ли въ единъ градъ кино, той е останалъ много назадъ, той е дивъ. Такова е мнението на западна Европа.

Нека забележимъ, че пръвъ пъкъ киноматографическо представление въ България е дадено въ Варна, презъ 1900 г. въ военния клубъ, предъ семействата на офицеритъ отъ единъ проходящъ френски филмистъ. Следъ това постепенно се наплодиха „биоскопитъ“, бащитъ на днешнитъ кина. А днесъ въ България се наброяватъ до 32 постоянни киноматографа—единъ наистина удивителенъ успѣхъ.

Добринъ Василевъ.

Къмъ историята на киноматографа

Тази година презъ м. юни въ Парижъ празнуваха тридесетгодишнината на киното.

Първитъ пионери и деятели въ областта на движещитъ се картини сж братята Люмиеръ и Емилъ Рейно, забравенъ почти до скоро.

Рейно се е родилъ въ малкия живописенъ френски градецъ Люи, изпълненъ съ черкови и замъци, потъналъ въ зеленина. Тукъ той е билъ учителъ по естествени науки. Въ 1873 год. той въвелъ въ сказкитъ си движещи се проекции отъ изображения и картини, съ което привлекълъ вниманието на маса слушатели и зрители. Презъ юни 1880 г. той представилъ предъ парижкото фотографско дружество „Проксиснокино“ своитъ „оживени фотографии“. Тия фотографии сж били произвеждани отъ апаратъ, изработенъ собственоръчно отъ него. Съ тоя апаратъ се постигало тѣй нареченото тогава „оптически изглаждане“. Това изглаждане почивало на принципа на отражението на лъчитъ, идящи отъ единъ непрекъснато движущъ се изрезѣкъ (редица) отъ картини посредствомъ въртящи се огледала, които могатъ да дадатъ сборъ отъ картини, представляващи нѣколко момента отъ единъ пунктъ движения. За да сж отраженията по-ясни, Рейно ги осветлявалъ съ електричество.

Рейно обаче не се задоволилъ съ тоя апаратъ. Възъ основа на изобретения отъ него методъ той сполучилъ да въведъ въ начина на произвеждането на светливи движущи се картини пръвъ перфорацията въ редицата отъ картини като сжщевременно нарисуватъ до 700 картини представляващи отдѣлни положения отъ известно дѣйствието. Следъ тоя огроменъ трудъ, той основалъ въ Парижъ презъ 1892 г. „Оптически театръ“, нареченъ още „светливи пантомими“. Патента за изобретението си той получилъ още въ 1888 година. Тоя театръ просъществувалъ 8 години и е ималъ всичко половинъ милионъ посетители.

Нарисуванитъ съ ржка върху желатинови парчета съ размѣръ 5×5 см. картинки, били сжщевременно проектиранъ диапозитивъ, представляващъ ландшафти: Всичко било цветно и съпроводени били картинитъ съ музика. По тоя начинъ на Рейно се удало да създаде първитъ живи картини, които сж съответно трикъ-филми, при които той пръвъ си е послужилъ съ перфорацията на движущия се тренъ отъ картини съ неограничена дължина и съ оптическото изглаждане. Рейнъ е билъ отличенъ рисуващъ. Благодарение на неговия талантъ той е достигналъ тия резултати. Когато той забелѣзалъ, че вмѣ-

Д-р Я. Николов
специалист по
гинекология,
акушерство
и венерически болести
Варна, Котленска, 9.
Приема от 1—8 часа сл. обѣд.
1—10—5

Б. Вакъвичев
адвокатъ
УЛ. „ШУМЕНСКА“ № 8
ВАРНА 1-3-2

Ст. Ив. Пляков
Бѣло мехови, сухи рязани
и нерязани
= ДЪРВА =
за горене, а също и дървени
вжглища на цени износни.
Складъ на пристанището,
1—7 задъ рибнитъ борси. —10

Частна лечебница (санаториумъ)
на Д-ръ **ШИШКОВЪ**
Тел. № 67 Хирургъ—гинекологъ—Акушеръ Тел. № 67
Срещу Общин. Театъръ и Град. Градина
За лечение на всѣкизи болни, на кѣгло и амбулаторно.

Болницата разполага съ модерни: операционна, за извършване на всѣкакви хирургически операции, амбулаторна, гинекологическа, рентгенова и електро-медицински кабинети, лаборатория за микроскопически и пр. изследвания, топли морски и всѣкакви бани съ душове, тераси за слънцелечение.

Инсталирани сж въ лечебницата още: рентгеновъ апаратъ за прегледане, рентгеновъ апаратъ за рентгенолечение, кварцова лампа (планинско слънце), диатермия, електрически бани, арзонвалнизация, пантостатъ за галванизация, фарадизация, галвано-каустика (прегаряния), осветление на естественитъ кухни и канали, вибра-масажи и пр.

По желание на болни прегледането и лечение може да става и отъ други лѣкари. 1—5—4

АТЕЛИЕ за МЕБЕЛИ
Георги П. Стояновъ
Кантора и складъ на мебели ул. „Дитинъ 1“ (до оптека Гюл-мезовъ) работилница ул. „Харчева“ 27.
Приема поръчки за всѣкакъвъ видъ мебели съ местни и чуждестранни материали.
Работа гарантирана. 1—5—1 Цени конкурентни.

Ст. Д. Татаровъ
Никола Милушевъ
адвокати
ул. „Клементина“ 13
СОФИЯ 1—3—6

Унищожени
ПОЩ. МАРКИ
КУПУВА
и плаща най-добре
Кирилъ А. Петровъ
СОФИЯ—Клементина, 13.
На сериозни офери отговарямъ
веднага. 1—5—3

Печатарска Производителна кооперация
„ЕДИНСТВО“

Приема да печата всѣкакъвъ видъ поръчки като: бланки, плика, фактури, циркуляри, полици, чекове, разни общински и др. регистри, свадбени и годечни покани, некролози, разни афиши и др. РАБОТА ЧИСТА, БЪРЗА И НАВРЪМЕ.

Печатницата се помещава въ зданието на г. Петър Черневъ, ул. Бдинска № 15, телефонъ № 121.

Петъкъ, 4 декемврий 1925 год.

8½ часа вечерята въ

Кино „Ранковъ“

— САМО ЕДИНЪ —

— КОНЦЕРТЪ —

на знаменитата оперна пѣвица
КОНСТАНЦА КИРОВА

примадона на
Народната Опера
въ **София.**

Билети отъ петъкъ, 27 Ноемврий
въ бирария „Кристалъ“.

Обущар. Произ. Кооперация

„ДОВЕРИЕ“

ВАРНА

Въ централния магазинъ на кооперацията, на мусалата, се намиратъ винаги на складъ елегантно изработени разни видове модерни дамски, мъжски и детски

— ОБУЩА —

Въ вестникъ

ВРЕМЕ

ОБЯВЛЕНИЯ

се печататъ най-износно. Администрация временно въ печатница „Единство“.
Телефонъ печатница № 121. Улица „БДИНСКА“ 15.